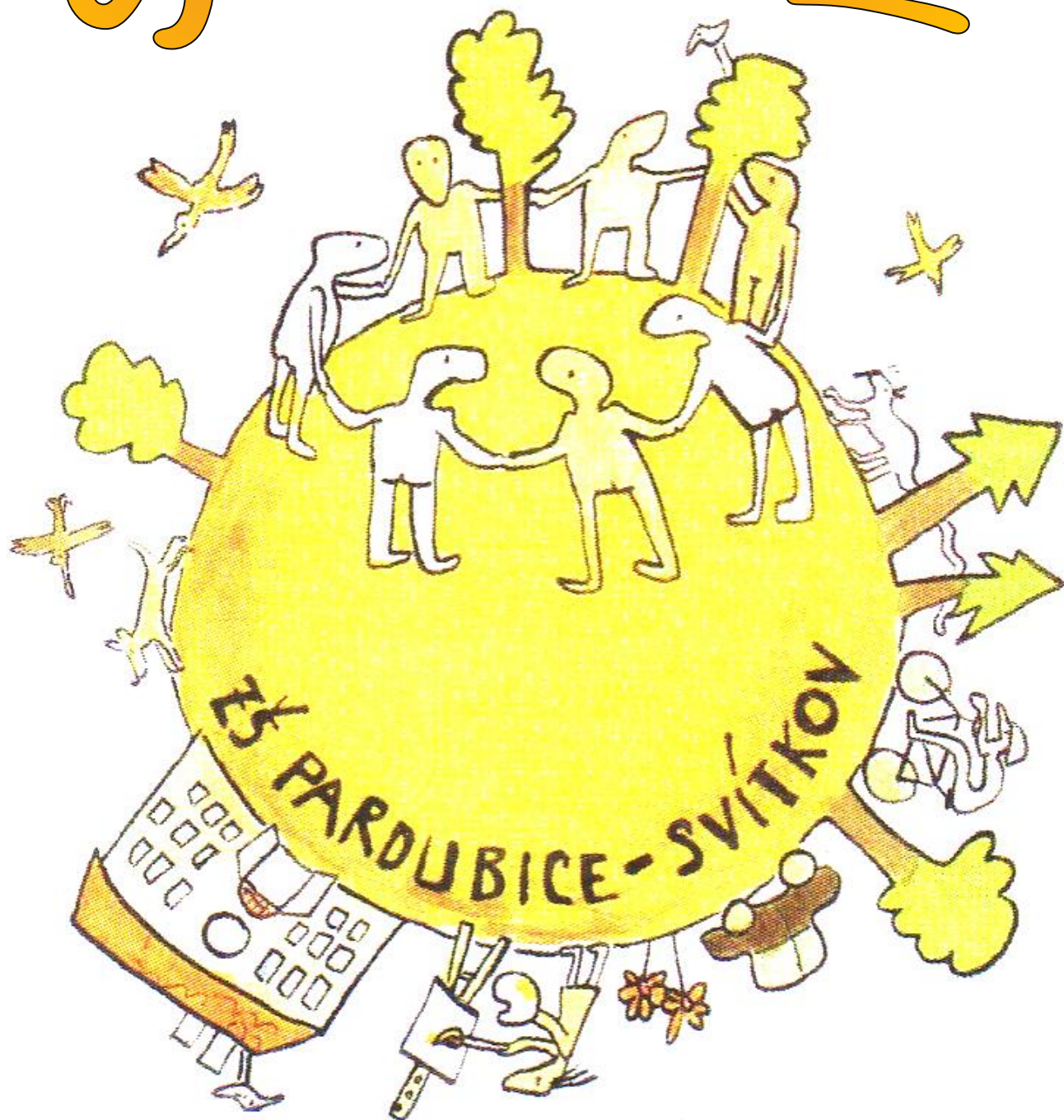

Školní noviny

Září 2022

Obsah

Úvod	1
Zprávičky	2
Žákovská rada	3
Vítání prvňáčků	4
Výstava v Natura Parku	5
První stupeň	6
Sport	7
Víte, co je ...?	8
Knížky ze školní knihovny	9
Četba na pokračování	10 - 12
Kreslíme s básničkami	13 - 14
Pro chytré hlavičky	15
Vtipy	16
Pro volnou chvíli	17 - 18

Úvod

A máme tu zase nový školní rok.

Tak už jsme zase ve škole. V červnu jsme do života vyprovodili naše devátáky při slavnostním vyřazování na naší školní zahradě. Vyřazování se neslo ve slavnostním duchu a leckomu ukápla i slzička dojetí. Popřáli jsme našim žákům do dalšího studia a let, aby vykročili tou správnou nohou, splnila se jim všechna přání a aby s láskou vzpomínali na „svítkovskou základku“.

O prázdninách ale škola nezahálela! Všude se pilně se uklízelo, malovalo, pokládala se nová linolea a mnoho dalších činností k zahájení nového školního roku. Prostě vše, aby se všem u nás líbilo ☺

Prázdniny utekly jak voda, koneckonců jako pokaždé, a nový školní rok přišel tentokrát ve čtvrtek 1. 9. 2022. Přivítali jsme mezi sebou nové prvňáčky, nové učitele i zaměstnance. Letos nám do prvních tříd nastoupilo 71 prvňáčků, kteří se budou učit novým dovednostem ve školních lavicích. Prvňáčci byli slavnostně pasováni na školním hřišti a z prvního dne si určitě odnášeli spoustu dárečků a dojmů.

Chtěla bych všem našim žákům popřát mnoho hezkých chvil při nejrůznějších školních akcích, příjemné prožitky se svými spolužáky, krásné známky a splněná přání.

Učitelům, aby si školní rok užívali stejně jako jejich žáci, aby měli chuť vymýšlet krásné zážitky pro své žáky, aby neměli strach pouštět se do nových věcí a aby se nikdy nenechali nikým odradit od toho, čemu věří. Přeji všem hlavně hodně zdraví, pevné nervy a hodně štěstí. Doufám, že tento školní rok bude pro všechny vždy tím lepším, než byl ten předchozí.

Rodičům přeji hodně trpělivosti a tolerance při výchově svých dětí.

Monika Dobruská – ředitelka školy

Zprávičky

- 1. 9. jsme slavnostně zahájili nový školní rok
- 12. 9. proběhla preventivní program pro žáky 7. tříd s názvem Adam a Eva aneb nejsme stejní
- 13. 9. se fotografovali prvňáčci
- 19. - 22. 9. se šestáci seznamovali se svými novými třídními učitelkami během osobnostního kurzu
- 26.9. vyrazila 5.A na exkurzi do našeho hlavního města

Žákovská rada

Letos nás v žákovské radě budou zastupovat:

- 4.A - Anna Hozová a Patrik Mzyk
- 4.B - Nela Štarhová a Tomáš Pospíšil
- 5.A - Filip Držka a Žaneta Makovská
- 5.B - Tomáš Kadlec a Matěj Gajski
- 6.A - Vítězslav Neliba a Anna Králová
- 6.B - Dominik Jaroška a Hedvika Němcová
- 7.A - Adam Hoza a Eliška Choltová
- 7.B - Viktorie Pavelková a Magdaléna Bořilová
- 8.A - Nataša Kubizňáková a Barbora Kutílková
- 8.B - Adam Vejnar a Marian Jirout
- 9.A - Jakub Herink a Aneta Žváčková
- 9.B - Elen Vacková a Anna Novotná
- 9.C - František Filípek a Mikuláš Matějka

Předseda ŽR: Jakub Herink

Místopředseda ŽR: František Filípek

Dětský parlament: Zdeněk Blažek, Kamila Kardová, Aneta Žváčková

Sport 1. stupeň: Tomáš Kadlec a Matěj Gajski

Sport 2. stupeň: František Filípek a Mikuláš Matějka

Nástěnky: Adama Hoza a Eliška Choltová

Zápisy ze schůzek ŽR: Nataša Kubizňáková a Barbora Kutílková

Hlášení do šk. rozhlasu: Nataša Kubizňáková a Barbora Kutílková

Třídění papíru: Petr Dušek, Ondřej Petráněk, Oliver Mzyk, Lukáš Nadrchal

Vítání prvňáčků

Výstava v Natura Parku

V pondělí 12. září byla zahájena v pardubickém Natura Parku výstava fotografií ohrožených živočichů, kteří žijí v našem blízkém okolí. Autorem fotografií je náš pan učitel Ivan Hoza, a pokud vás příroda zajímá, určitě se na výstavu jděte podívat.

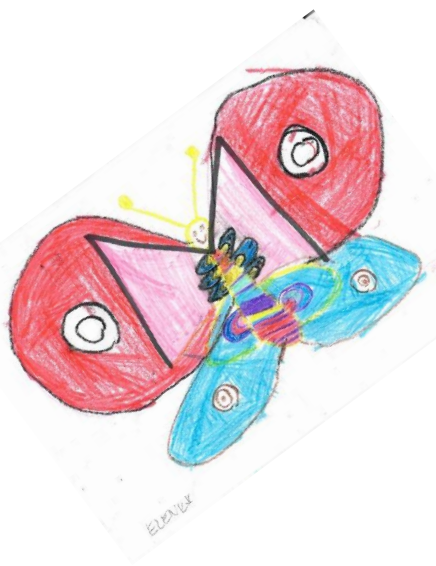
Vernisáž (zahájení celé výstavy) byla zajímavá i tím, že se na ní sešla a hostům zahrála kapela KIDS UNITED, kterou s devátáky a osmáky v loňském školním roce pan učitel založil.

KIDS UNITED na letošním červnovém dětském dnu na pardubickém zámku

První stupeň

Motýli z 1.B a plachetnice z 2.B

Sport

Česko vesluje na mistrovství světa ve veslování

V sobotu ráno jsme Anežka Nelibová a já vyrazily do Račic na zahájení mistrovství světa ve veslování, kde mělo zároveň proběhnout finále celostátní soutěže Česko vesluje. My jsme měly reprezentovat naši školu. Když jsme dorazily na místo, šly jsme si prohlédnout celý areál. Odpoledne před slavnostním zahájením jsme se pod dohledem Václava Chalupy s dalšími žáky základních škol zúčastnily finále soutěže škol na veslařských trenažerech. Soutěžilo 35 školních týmů od šestých tříd základek až po třetíáky ze středních škol.

Veslovaly jsme na 4x100 metrů a 4x200 metrů. Na 100 metrech jsme byly 15. a na 200 metrech 16. Dostaly jsme medaile a večer nás čekalo vyhlášení vítězů a potom slavnostní zahájení mistrovství.

Každá soutěžící škola měla svého vlajkonoše. Od nás to byla Anežka. Po zahájení jsme se podívaly na dronovou show a ohňostroj. Když už bylo po všem, jely jsme do nedaleké tělocvičny, kde jsme měly přespat. Ráno jsme jely zpátky domů.

Nikola Čermáková

Víte, co je ...?

Ornitologie

Ornitologie je zoologická věda, která se zabývá zkoumáním ptáků a jejich života. Ornitolog je specialista na ptactvo. Ptáky nejen pozoruje, ale také odchyťává a kroužkuje, aby se zjistilo, kolik druhů a jedinců z daného druhu

je. Česká společnost ornitologická usiluje o to, aby svět, kde žijí ptáci, a svět lidí žil v harmonii. I vy se můžete stát amatérským ornitologem, že nainstalujete na zahradu krmítko v zimním období. Pak můžete pozorovat například sýkoru modřinku, sýkoru koňadru nebo červenku obecnou.

Adam Hoza

Knížky ze školní knihovny

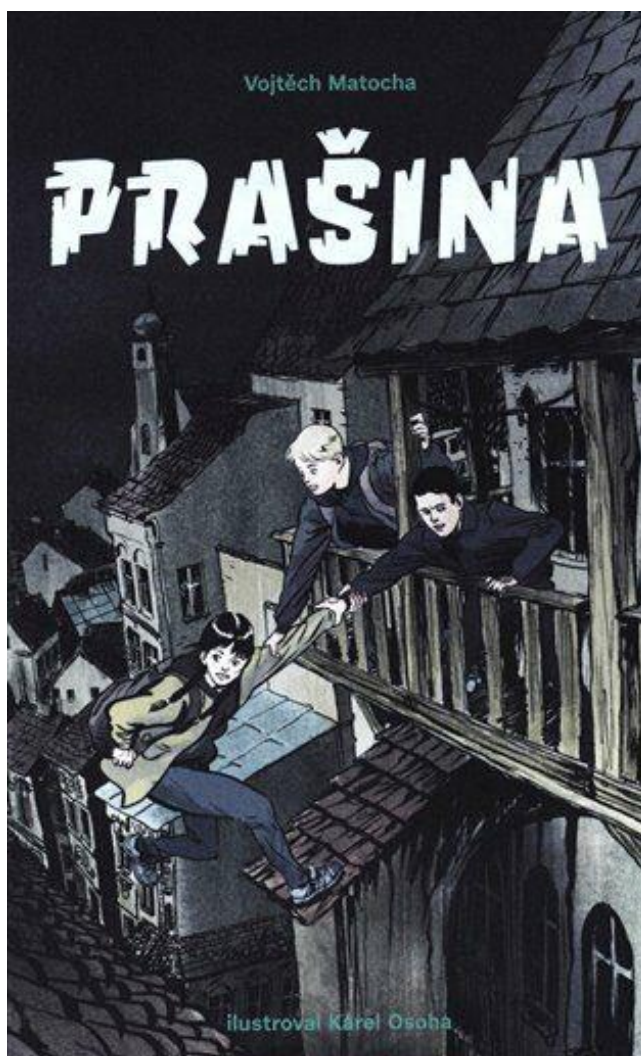
„Knížky se čtou jako sen a nabízejí tolik radostí a zázraků, že člověk nechce přestat číst.“

Prašina

Napsal: Vojtěch Matocha

Ilustroval: Karel Osoha

Prašina je tajuplné, strašidelné a zajímavé místo, temný ostrov uprostřed krásné Prahy. Neví se proč, ale na Prašině nefunguje vůbec žádná elektřina. Lampsy tu nesvítí, tramvaje nejezdí, rádio nehraje, mobil je bez signálu. A v tomto strašidelném a tajuplném místě v téhle čtvrti pátrá Jirka se svými kamarády Tondou a En po pradávném tajemství, které by mohlo změnit svět. Jejich dobrodružství je o to nebezpečnější, že při něm musejí čelit partě všeho schopných dospělých chlapů, kteří mají stejný cíl. Foglarovsky laděný a mimořádně napínavý příběh doplňují ilustrace, které čtenáře vezmou přímo do nitra Prašiny.

Magdaléna Bořilová, Viktorie Pavelková

Četba na pokračování

Pardubický kraj

Lucka s Tondou, dlouholetí kamarádi, se společně rozhodli, že více poznají Českou republiku a navštíví její kraje. Do Pardubického kraje je pozval Tondův bratranec Zdenda, který v Pardubicích žije od narození a prý je rád provede.

„Zdenda mi napsal, že se prý sejdem u Zelené brány“, řekl Tonda Lucce, když vystupovali z vlaku a tlačili svoje kola. „Vždyť nevíme, kde to je! Jak se tam dostaneme?“, zeptala se Lucka. „Zdenda poslal trasu a píše, že to není daleko.“ Před nádražím se dva kamarádi na chvíli zastavili, aby se pořádně podívali, kudy to mají jet.“ „Tak alespoň rovnou uvidíme třídu Míru.“ Řekl Tonda při pohledu na mapu. „Jsi si jistý, že si to opravdu pamatuješ?“ „Jo, Luci, a teď už pojed’.“

V tichosti projeli kolem Afi paláce až na třídu Míru, když v tom se zepředu ozvalo: „Jé Luci, podívej se, támhle stojí nějaký šašek s vrtulí.“ „Ale žádný šašek, to je přeci pilot Kašpar, který jako první přeletěl z Pardubic do Prahy.“ „Jo aha, no ale teď se podívej, co je před námi.“ Lucka vzhledla. „Zelená brána a není támhleto ten Zdenda?“

Tondův bratranec stál pod bránou s kolem a mával na ně. „Ahoj.“ „Ahoj, Zdendo.“ „Tak, kam půjdeme nejdřív?“ „No, upřímně jsem doufal, že mi s něčím pomůžete“, usmál se rozpačitě Zdenda. „My? A s čím?“ „Snažíme se najít jeden recept po mém pradědečkovi. Vše, co po něm zůstalo, je tenhle papír s nápovědou.“ Vyndal z batohu papír. „Rádi ti pomůžeme, ale potom nám to tady ukážeš“, řekla Lucka. „Myslím, že stihneme všechno najednou, protože první nápověda vede k zámku, ale nevím, jak dál.“ „Tak na co čekáme? Jedeme! Tak nás ved’.“

Zdenda se usmál, dal papír do kapsy a vyrazil. Před zámkem dali kola do stojanu a došli na nádvoří. „A kde by tedy měla ta další nápověda

být?", zeptal se Tonda. Zdenda pokrčil rameny. „To nevím, nedaří se mi to rozluštit.“ „Tak to přečti nahlas, třeba něco vymyslíme“, napadlo Lucku. Zdenda vytáhl papír z kapsy. „V sídle Perštejnů, tam ve středu víry, mě v ruce anděl třímá.“ Přečetl nahlas. „Hmm, ve středu víry, to by mohl být kostel“, zamyslel se Tonda. „Kostel, to nevím, ale je tady kaple“, napadlo Zdendu. „Tak nás tam zaved'.“

„Tak, jsme v kapli, ale co znamená ten anděl?“, zeptal se Tonda. „Hele, támhle je socha anděla“, ukázala před sebe Lucka. „A něco má v ruce.“ Zdenda vzal a rozložil bílou kuličku. „Střecha má se zelení, jsem součástí opevnění, tam se skrývám zazděná.“ „Střecha má se zelení, co to má být?“, zeptal se Tonda. „Přeci Zelená brána, tak pojd'te.“ Pobídl je Zdenda.

K Zelené bráně to netrvalo dlouho. Koupili si vstupenky a za chvíli byli nahoře. „Jé, tady je krásný výhled.“ Zaradovala se Lucka, ale Tonda její nadšení nesdílel a rychle se skrčil: „Asi je pozdě, na to říct, že se bojím výšek.“ Tím jak si sedl na zem a opřel se o stěnu, uvolnil jednu cihlu, ta vypadla. „To já ne!“, vykřikl Tonda poplašeně. „Uklidni se, musela být uvolněná a navíc jsi našel nápovědu“, řekla Lucka, vyndala z nově vzniklé jamky papír a rozložila ho. „Tam na hoře majestátní, s hradem kdysi převelikým, tam...“ „Tam co, jak je to dál?“, zeptal se Zdenda. „Zbytek chybí.“ „Dobře, tak nejspíš to bude Kuňka, tam uvidíme, co dál.“

Tentokrát byla cesta delší, tak se bavili veselými historkami, aby si ji zkrátili. Když jeli do kopce, žádné historky slyšet nebyly, ozývalo se jen mrmlání Lucky a Tondy. „Tak jsme tady. Problém je, že zřícenina byla přestavěna, tak doufejme, že nápověda je ve zbytku brány.“ U zřícené, kamenné brány se nějakou dobu rozhlíželi a zkoumali, jestli není nějaký kámen uvolněný. Kluci už to chtěli vzdát, když v tom se ozvala Lucka: „Hele, tady je nějaká červená stužka, ale nedosáhnu na ni.“ „Ukaž.“ Zdenda se postavil na špičky, ale ani on tam nedosáhl. „Pojd' sem, zkusím tě vysadit“, napadlo ho, poté vzal Lucku za pas a vyzvedl ji co nejvýš. „Mám ji!“, vykřikla. Zdenda ji postavil zpět na zem, tím

zatáhla za stužku a vypadla na ní navázaná rulička. Lucka jí rozevřela. „Tam, kde je vědění, tam jsem mezi svými“, přečetla nahlas. „To vědění by mohla být knihovna“, napadlo ji. „Ale nevím, co má být to mezi svými.“ „To by mohla být nějaká kuchařka“, napadlo zase Zdendu. „Tak, vzhůru do knihovny.“

V knihovně listovali jednou knihou za druhou, ale v žádné nic nebylo. „Nikde nic není“, povzdechl si Tonda. „Co se zeptat támhle té paní?“, napadlo Lucku. Ani nečekala na reakci kluků a vyrazila. „Dobrý den, nemáte tady nějakou starou kuchařku?“, zeptala se. „Ano, támhle na té hromadě na vyřazení ještě jedna je.“ Ukázala paní na stolec.

Úplně ve spodu ležela menší, stará knížka. „Kluci, pojd'te sem!“ Společně prolistovali knihu až na poslední stránku a tam byl složený papír. Zdenda ho rozložil a potichu si ho přečetl. „Páni, je to ten recept! Moc děkuju, kamarádi. Víte co, přijd'te k nám zítra a za vaši pomoc vám připravím perníkové srdce.“

Lucčin tip:

Lucka nás zve na Zámek Slatiňany, na Zemskou bránu s moc se jí líbilo v knihovně.

Tondův tip:

Tondovi se líbil zámek v Litomyšli, Národní hřebčín v Kladrubech a rád by nás pozval na Veselý kopec.

Magdaléna Vítková

Kreslíme s básničkami

Je tu konec letních prázdnin - Jiří Ryšánek

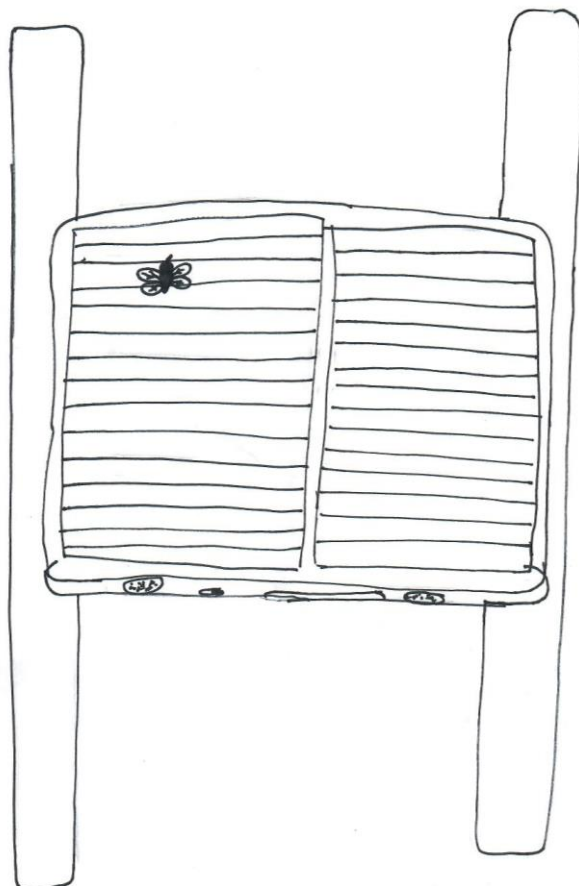
Ilustrace: žáci z 8.A

Je tu konec letních prázdnin.
Školní zvonek ráno zazní
chodbou, plnou křiku dětí.

Vlaštovky zas na jih letí.
Moucha t'ape po tabuli.
Matěj nechce vstávat - bulí!

Konec prázdnin. Vlahé září
opět vládne kalendáři.
Smutek vidím v dětských tvářích.

Sbohem, lesní koupaliště;
sbohem, léto. Někdy příště...

2022-23

1	LINDA
2	ADELA
3	BRONISLAV
4	JINDŘIŠKA
5	BORIS
6	BOLESLAV
7	REGINA

Pro chytré hlavičky

Číselné řady

Doplň odpovídající číslo:

9 12 15 18 21 —

1 2 4 8 16 —

5 6 4 5 6 —

13 15 11 12 14 —

54 41 47 34 40 —

Kateřina Zemanová

Vtipy

„Jak to, že jsi dostal z matematiky pětku?“ rozčiluje se otec.

„Měl jsem vypočítat rovnici s jednou neznámou.“

„No a?“

„Vypočítal jsem ji s dvěma známými.“

„To jde?“

„No, s dvěma známými spolužačkami.“

„Pane učiteli, zlepšil se ten náš kluk aspoň trochu v tom zeměpisu?“

„No, není to nic moc. Včera například hledal Rimavskou Sobotu v kalendáři.“

Mamka: „Jak bylo dnes ve škole?“

Já: „No... psali jsme test.“

Mamka: „Kolik otázek jsi věděl?“

Já: „Jednu.“

Mamka: „Jakou?“

Já: „Svoje jméno a příjmení.“

Paní učitelka se ptá dětí: „Jak dělá kočička?“

Přihlásí se Mája a řekne: „mňau“

„Správně, Májo.“

„Jaký zvuk vydává oslík?“

Tentokrát zvedne ruku Tomík a odpoví: „íííááá“

„Ano, Tomíku.“

„Jak dělá myš?“

Ted' se hlásí Pepíček a říká: „klik“

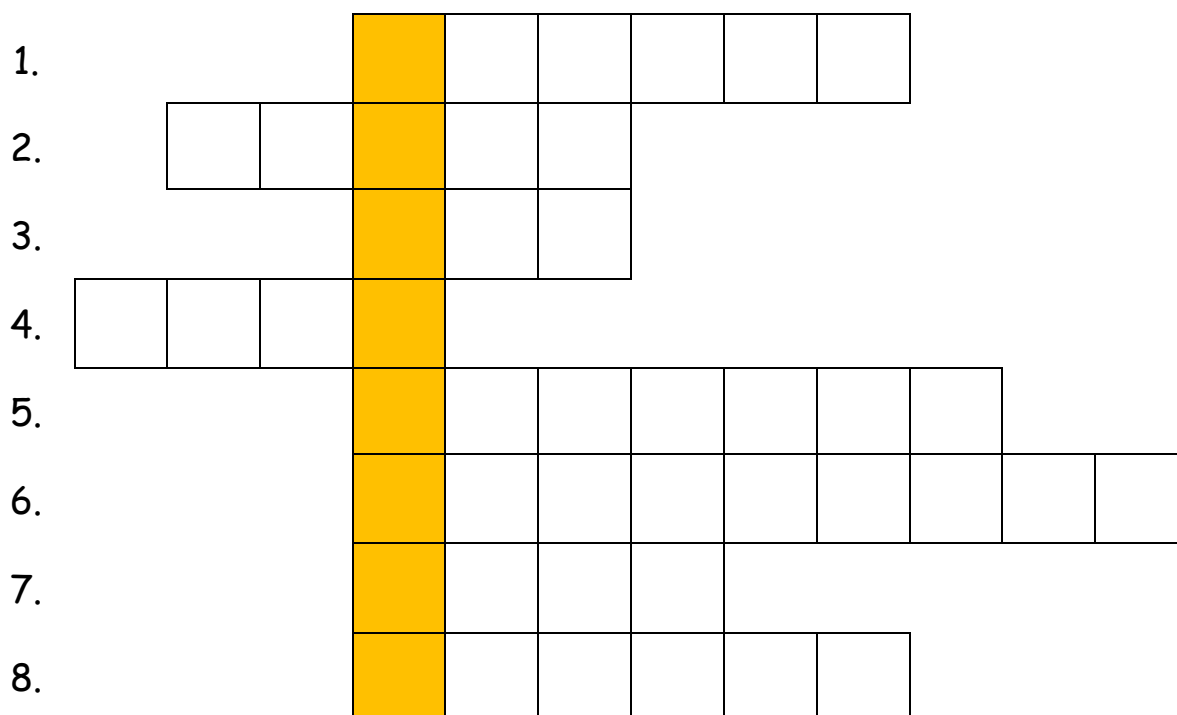
Přijde student do matematické fakulty a řekne: „Hoši, pojd' me dělat něco zakázaného!“

„Tak pojd', jdeme dělit nulou!“

Pro volnou chvíli

Tajenka:

Najdete název největšího hlodavce?

1. dvoukřídlý hmyz sající krev (množné číslo)
2. porost na hlavě
3. čtyřnohý domácí mazlíček
4. místa s velkým množstvím stromů
5. okopanina
6. světadíl, kde žijí klokani
7. vodní obratlovci
8. obydlí Spongeboba

Tereza Dvořáková, Nikola Jiroutová

